

במדבר פרק ה

יא וידבר יהוה, אל-משה לאמר. יב דבר אל-בני ישראל, ואמרת אליהם: איש איש כי-תשטה אשתו, ומעלה בו מעל. יג ושכב איש אתה, שכבת-זרע, ונעלם מעיני אישה, ונסתרה והיא נטמאה; ועד אין בה, והוא לא נתפשה. יד ועבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו, והוא נטמאה; או-עבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו, והיא לא נטמאה.

טו והביא האיש את-אשתו, אל-הכהן, והביא את-קרבתה עליה, עשירת האיפה קמח שערים; לא-יצק עליו שמן, ולא-יתן עליו לבנה--כי-מנחת קנאת הוא, מנחת זכרון מזכרת עון.

טז והקריב אותה, הכהן; והעמדה, לפני יהוה. יז ולקח הכהן מים קדשים, בכלי-חרש; ומן-העפר, אשר יהיה בקרקע המשפן, יקח הכהן, ונתן אל-המים. יח והעמיד הכהן את-האשה, לפני יהוה, ופרע את-ראש האשה, ונתן על-כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא; וביד הכהן יהיו, מי המרים המאורים.

יט והשביע אותה הכהן, ואמר אל-האשה אם-לא שכב איש אתך, ואם-לא שטית טמאה, תחת אישך--הנקי, ממי המרים המאורים האלה. כ ואת, כי שטית תחת אישך--וכי נטמאת; ויתן איש בך את-שכבתו, מבלעדי אישך. כא והשביע הכהן את-האשה, בשבעת האלה, ואמר הכהן לאשה, יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך--בתת יהוה את-ירכך נפלת, ואת-בטנך צבה. כב ובאו המים המאורים האלה, במעיך, לצבות בטן, ולנפל ירך; ואמרה האשה, אמן אמן.

כג וכתב את-האלת האלה, הכהן--בספר; ומחה, אל-מי המרים. כד והשקה, את-האשה, את-מי המרים, המאורים; ובאו בה המים המאורים, למרים. כה ולקח הכהן מיד האשה, את מנחת הקנאת; והניף את-המנחה לפני יהוה, והקריב אותה אל-המזבח. כו וקמץ הכהן מן-המנחה את-אזפרתה, והקטיר המזבחה; ואחר ישקה את-האשה, את-המים. כז והשקה את-המים, והיתה אם-נטמאה ותמעל מעל באישה--ובאו בה המים המאורים למרים, וצבתה בטנה ונפלה ירכה; והיתה האשה לאלה, בקרב עמה. כח ואם-לא נטמאה האשה, וטהרה הוא--ונקתה, ונזרעה זרע.

כט זאת תורת, הקנאת, אשר תשטה אשה תחת אישה, ונטמאה. ל או איש, אשר תעבר עליו רוח קנאה--וקנא את-אשתו; והעמיד את-האשה, לפני יהוה, ועשה לה הכהן, את כל-התורה הזאת. לא ונקה האיש, מעון; והאשה ההוא, תשא את-עונה. {פ}